

با اندیشمندان حسابداری جهان آشنا شویم

جوزف ادموند استرت (۱۸۷۰-۱۹۳۴)

رهبر اخلاقیات در حسابداری

دکتر غلامرضا اسلامی بیدگلی- بتول زارعی

دنیا آمد. همانند بسیاری از پیشکسوتان حرفه حسابداری پدر او نیز کشیش بود. در سال ۱۸۸۷ در بیچتری (Beechtree) پنسیلوانیا به

استخدام شرکت زغال سنگ درآمد و چهار سال بعد در ۱۸۹۱ و در سن ۲۱ سالگی در فیلادلفیا دستیار جان دبلیو فرانسیس (John W. Francis) (John W. Francis) و حسابدار عمومی شد.

این دو تن، دو سال بعد در سال ۱۸۹۳ با هم یک شرکت تضامنی به نام فرانسیس اند استرت (Francis & Sterrett) تأسیس کردند و توансند حسابداران پنسیلوانیا را سازمان دهند. این شرکت تا سال ۱۹۰۱، که فرانسیس درگذشت به فعالیت خود ادامه داد. پس از آن تا سال ۱۹۰۷ استرت شرکت را با نام خودش اداره کرد. در این زمان شرکت او با شرکت

(Penssylvania) و از ۱۹۰۸ تا ۱۹۱۰ در انجمن حسابداران رسمی آمریکا (AICPA) برگزیدند. او همچنانی ریاست بسیاری از کمیته‌های مهم انجمن حسابداران رسمی آمریکا را به عهده داشت. حجم زیاد فعالیتهای حرفه‌ای استرت موجب شد که از او با عنوان فردی دارای بیشترین مشارکت در حرفه، و عنصری تاثیرگذار در سالهای تکوینی حرفه، یاد شود. جوزف ادموند استرت فرزند از کیل (Ezekiel) و مارتا جین مک‌کوردی (Martha Jane McCurdy) در هفدهم ژوئن ۱۸۷۰ در بروکوی (Brockway) پنسیلوانیا به

جوزف ادموند استرت (Joseph Edmund Sterrett) اولین شریک آمریکایی موسسه حسابرسی پرایس واترهاوس (Price Waterhouse)

Waterhouse)، در زمانی که حرفه حسابداری دوران تکوینی خود را می‌گذراند، بیانش و چشم‌اندازی اجتماعی برای حرفه به ارمغان آورد. رهبری نوآورانه او در حوزه آموزش و اخلاقیات^۱ نقش محوری در شناساندن حرفه حسابداری در آن زمان داشت. قابلیت سازماندهی او، همراه با تواناییش در گردآوردن افراد لایق و مستعد در کارهای گروهی، از او رهبری به تمام معنی ساخت. این قابلیت او را همکارانش بخوبی شناختند، به طوری که از ۱۹۰۴ تا ۱۹۰۶ او را به عنوان رئیس، در انجمن حسابداران رسمی پنسیلوانیا

توانایی استرت در گردهم‌آوردن گروهی از افراد، با مهارت سازماندهی و استعداد منحصر به فردش در رهبری افراد اثبات می‌شد و همین پشتکار بی‌وقفه او در ۱۹۸۷ باعث شكلگیری انجمن حسابداران رسمی پنسیلوانیا گشت وی به نیروهای جوان توصیه می‌کرد که عمیق فکر کنند و پایه‌های علمی خود را تحکیم بخشند

گذشت. در میان کارهای مهم او، بینش و بصیرتش در ارائه یک برنامه کلی آموزشی، او را از بسیاری از همکارانش متمایز ساخت.

استرت به نیروهای جوان توصیه می‌کرد که عمیق فکر کنند و پایه‌های علمی خود را تحکیم بخشند. او معتقد بود دانش فنی به همراه تجربه عملی بهترین تاثیر را در روابط استاد و دانشجو خواهد داشت.

استرت همچنین در حوزه اخلاقیات، رهبری با نفوذ و همیشگی بود. بهشت در مقابل تمامی قوانینی که به نوعی، مفاهیم پایه و اساسی، از جمله استقلال^۳ را کمنگ می‌کردد، مقاومت می‌کرد. صور تجلیسهای انجمن حسابداران رسمی امریکا این مطلب را تایید می‌کند. استرت در سخنرانی معروف خود با عنوان اخلاقیات حرفه‌ای^۴ که در همایش سالانه انجمن حسابداران رسمی امریکا در ۱۹۰۷ ایراد شد، به‌وضوح عقیده خود را چنین بیان می‌کند: «گر مفاهیم مجرد و انتزاعی صداقت، درستی و احترام در حسابداران نهادنیه شود، می‌تواند بهترین ضامن اجرایی رعایت اصول اخلاقی در حرفه باشد.»

تواناییها و قابلیتهای استرت و بصیرت بالای او در حرفه منجر به توجه ملی به او گردید و از او درخواست شد تا به واشنگتن برود.

او زمان زیادی را صرف خدمات عمومی کرد. به عنوان یکی از چهار عضو کمیسیون اقتصاد و کارابی رئیس جمهور^۵ در ۱۹۱۱، مشاور خزانه در اداره مالیات بر سودهای مازاد^۶ ملی در جنگ جهانی اول و مشاور کمیته مباحثت سرمایه^۷، بازهم در جنگ جهانی اول بود.

کار مهم او پس از جنگ جهانی اول به معروفیت بین المللی او انجامید. در سال ۱۹۲۰ او کمیسیون بازگشت به وطن^۸ را در فرانسه شکل داد. در ۱۹۲۴ به اروپا بازگشت و

پرایس واترهاوس تلفیق شد. استرت در زمان مرگش یکی از شرکای ارشد پرایس واترهاوس بود.

در سال ۱۸۹۹ استرت به عضویت انجمن حسابداران رسمی پنسیلوانیا درآمد. وی در سازمانهای حرفه‌ای بسیاری فعالیت داشت، از جمله ریاست (۱۹۰۸-۱۹۱۰) و خزانه‌داری (۱۹۱۹-۱۹۲۲) انجمن حسابداران رسمی آمریکا، عضویت شورا (۱۹۱۶-۱۹۲۷) و (۱۹۲۷-۱۹۳۲) کمیته اجرایی آن به مدت ۱۰ سال، عضویت در بسیاری از کمیته‌های تخصصی انجمن حسابداران رسمی آمریکا، از جمله، کمیته تخصصی روشهای حسابداری^۹ (۱۹۳۰-۱۹۳۱)، ریاست کمیته انتشارات (۱۹۱۶-۱۹۲۴)، به‌طوری که اقدامات و تلاش‌های او در این حوزه بر تفوق ژورنال آو اکانتننسی of Journal (Journal of Accountancy) افزود. در تصویب

قانون ۱۸۹۷ پنسیلوانیا مبنی بر تحت نظرات درآمدن حرفه حسابداری در آن ایالت نقش ابزاری ایفا کرد و تا سالهای بسیار عضو هیئت بررسی کننده صلاحیت حسابداران رسمی آن ایالت بود. استرت همچنین مدافعان اصلی تاسیس انجمن حسابداران رسمی پنسیلوانیا در ۱۸۹۷ بود و در سالهای ۱۸۹۷ تا ۱۹۰۱ به عنوان منشی و در سالهای ۱۹۰۴ تا ۱۹۰۶ به عنوان عضو کمیته اجرایی و سرانجام ریاست این انجمن فعالیت داشت. او همچنین به عنوان رئیس اولین کنگره بین‌المللی حسابداران که در سال ۱۹۰۴ برگزار شد، برگزیده شد.

توانایی استرت در گردهم‌آوردن گروهی از افراد، با مهارت سازماندهی و استعداد منحصر به‌فردش در رهبری افراد اثبات می‌شد و همین پشتکار بی‌وقفه او در ۱۹۸۷ باعث شکلگیری انجمن حسابداران رسمی پنسیلوانیا گشت. در مقام ریاست کمیته آموزش این انجمن بود که موثرترین و ماندگارترین تأثیر خود را بر حرفه

آتش‌سوزی تمامی این مجموعه و درنتیجه ساقه مکتوب کارهایش از بین رفت. همان‌طور که همکاران و هم‌دانشگاهیانش بیان کردند این اتفاق روح او را بشدت آزد و هرگز تا پایان عمرش رنج این واقعه را فراموش نکرد.

استرت در هفدهم ژوئن ۱۸۹۷ با مارگارت مک‌کوردی (Margaret McCurdy) ازدواج کرد و صاحب دو فرزند شد. اودر سال ۱۹۳۴، دو سال پس از آتش‌سوزی خانمان برانداز، در سن ۶۴ سالگی درگذشت؛ در حالی که آنچه امید داشت برای حرفه به میراث بگذارد در آتش سوخت.

جووف ادموند استرت در سال ۱۹۵۳، هفده سال پس از درگذشت، از سوی تالار مشاهیر حسابداری انتخاب شد و مورد قدردانی قرار گرفت.

کتاب شناسی:

1- Sterrett, J.E., **Chairman's Address**, in Congress of Accountants World Fair, St. Louis, September 26-28th, 1904, pp. 23-33, Reprinted in Richard P. Brief, ed., Development of Contemporary Accounting Thought Series, New York: Arno Press, 1978

2- Sterrett, J.E., **Education and Training of a CPA**, Journal of Accountancy, November 1905, pp. 1-15

3- Sterrett, J.E., **Legislation for the Control of Corporations**, Journal of Accountancy, February 1910, pp. 241-247

4- Sterrett, J.E., **Professional Ethics**, Journal of Accountancy, October 1907, pp. 407-431

منابع:

- 1- <http://fisher.osu.edu/acctmis/hof/Sterrett.html>
- 2- Michael Chatfield, Richard Vangermeersch, **The History of Accounting, An International Encyclopedia**, New York & London, Garland Publishing, Inc., 1996, PP.563 – 564

پانوشتها

- ۱- Ethics
- ۲- The Special Committee on Accounting Procedure
- ۳- Independence
- ۴- Professional Ethics
- ۵- President's Commission on Economy and Efficiency
- ۶- Administration of the Excess Profits Tax
- ۷- The Capital Issues Committee
- ۸- Repatriation Commission
- ۹- The Modern Trust Company

استرت در سخنرانی معروف خود با عنوان اخلاقیات حرفه‌ای که در همایش سالانه انجمن حسابداران رسمی آمریکا در ۱۹۰۷ ایجاد شد، به‌وضوح عقیده خود را چنین بیان می‌کند: اگر مفاهیم مجرد و انتزاعی صداقت، درستی و احترام در حسابداران نهادینه شود، می‌تواند بهترین ضامن اجرایی رعایت اصول اخلاقی در حرفه باشد"

به مدت ۲ سال به عنوان عضو آمریکایی کمیته انتقال که پرداخت غرامت را در طرح داوز (Dawes) به عهده داشت، فعالیت کرد. در واقع این کمیته بر نقل و انتقالات غرامتهای پرداخت شده توسط دولت آلمان به ملل دیگر نظارت می‌کرد و استرت به خاطر خدمات بر جسته در این کمیته از طرف دولتهای بلژیک، فرانسه، آلمان و ایتالیا نشان افتخار دریافت داشت. پس از یک استراحت کوتاه در ایالات متحده، گروهی از بانکداران مکزیک از او درخواست کردند که شرایط مالی آن کشور را بررسی کند و استرت نیز با نهایت دقیقت و ظرافت ذاتی خود گزارشی ۲۷۴ صفحه‌ای در اینباره ارائه کرد. در سال ۱۹۲۹ او بار دیگر به اروپا فراخوانده شد؛ و این بار از طرف آلمان و به منظور ساماندهی امور مالی راه آهن‌های آن کشور.

از خدمات دیگر او می‌توان ریاست کمیته اجرایی (۱۹۳۲-۱۹۳۳) و کمیته مالیات (۱۹۲۸-۱۹۳۰) اتاق بازرگانی نیویورک را نام برد. وی همچنین عضویت در هیئت امنای انسستیتوی پس‌اندازهای درای داک (Dry Dock) در سالهای ۱۹۲۲-۱۹۲۴ و ۱۹۲۸-۱۹۳۴ مدیریت دفتر ملی تحقیقات اقتصادی (۱۹۱۹-۱۹۲۵) را نیز به عهده داشت.

استرت مقاله‌های زیادی برای مجلات حرفه‌ای نوشت و به همراه اف بی کرکبراید (F.B. Kirkbride) در سال ۱۹۰۵ کتاب شرکت مدرن^۹ را تالیف کرد. او مقاله‌های زیادی در دانشگاه‌های هاروارد، نیویورک، پنسیلوانیا و یال ارائه کرد.

استرت همانند جورج اولیور می (George Oliver May) شریک خود در پرایس واترهاوس، علاقه زیادی به تاریخ داشت و سوابق کارهای خود را در مجموعه‌ای گردآوری کرده در کتابخانه بزرگ خود در زیرزمین خانه‌اش نگهداری می‌کرد، که متأسفانه در سال ۱۹۳۲ در اثر یک